

JUS1111 Privatrett I - Sensorveiledning vår 2021

1. Innledning

Eksamensoppgaven er en praktikumsoppgave som skal besvares i løpet av fire timers hjemmeeksamen. Den reiser spørsmål innen kjøpsrett og erstatningsrett.

Besvarelsene skal bedømmes til "bestått/ikke bestått". Grensen mellom bestått og ikke bestått skal trekkes på selvstendig grunnlag, og tilsvarer ikke nødvendigvis grensen mellom E og F der bokstavkarakterer benyttes. Sensorene skal ikke angi eller antyde hvordan oppgaven ville blitt bedømt under bokstavkarakterskalaen. (<https://www.uio.no/studier/eksamen/karakterer/>)

For å bestå må studenten oppfylle kravene til læringsutbytte slik det fremgår av emnebeskrivelsen, og ha tilfredsstillende kunnskaper, ferdigheter og generell kompetanse. Etter læringskravene skal studenten ha gode kunnskaper om kjøperens krav som følge av mangler ved tingen. Det stilles også krav til studentens ferdigheter og generelle kompetanse, som blant annet at studenten skal kunne identifisere og drøfte kjøpsrettslige problemstillinger, anvende kjøpsrettslige regler på praktiske situasjoner og ha forståelse av de kjøpsrettslige grunnprinsippene og relevante reelle hensyn mv. (<https://www.uio.no/studier/emner/jus/jus/JUS1111/#exam>)

Innen erstatningsrett skal studenten blant annet ha god kunnskap om betingelsene for ansvar, dvs. erstatningsrettslig relevant skade, ansvarsgrunnlag og adekvat årsakssammenheng. Av ferdigheter skal studenten blant annet kunne identifisere og drøfte erstatningsrettslige problemstillinger, og kunne anvende erstatningsrettslige regler på praktiske situasjoner mv. (<https://www.uio.no/studier/emner/jus/jus/JUS1111/laringsutbytte/#toc9>)

Opgavens spørsmål ligger innenfor de sentrale kunnskapskravene. Oppgaven er en praktikum som er godt egnet til å teste både kunnskaper, ferdigheter og generell kompetanse.

For meg virker det noe forvirrende at studenten etter kravene til læringsutbytte skal ha god kunnskap, samtidig som det heter at de skal ha tilfredsstillende kunnskaper mv. for å bestå. Jeg antar at det avgjørende for karaktersetting er at studenten viser tilfredsstillende kunnskaper, ferdigheter og generell kompetanse, men at det får betydning ved vurderingen at oppgaven tester studenten innen sentrale emner, som det forventes at studenten har satt seg godt inn i.

Fakultetsledelsen har besluttet at følgende formulering skal inntas i alle sensorveiledninger dette semesteret:

"På grunn av pandemien har all undervisning ved Det juridiske fakultet blitt gjennomført digitalt vårsemesteret 2021. Tilgangen til lesesalsplasser har vært mer begrenset enn i et vanlig semester. Pandemien har gjort den generelle studiesituasjonen svært krevende for studentene. Karaktersettingen skal ta hensyn til dette."

Som følge av pandemien er det besluttet at eksamen skal gjennomføres som hjemmeeksamen. Det er vedtatt særlige eksamensvilkår for våren 2021. Det betyr at studenten har tilgang til alle hjelpemidler (Lovdata, pensumlitteraturen osv.). Det er ikke tillatt å kommunisere med andre om oppgaven, og UiOs datasystemer gjennomfører tekst- og plagiatskontroll. Selv om studenten har tilgang til noe flere rettskilder, kan det ikke forventes vesentlige høyere nivå på besvarelsene. (<https://www.jus.uio.no/studier/korona-eksamen-2021/index.html>).

Jeg har fått opplyst at det var rundt 4,2 % som ikke besto høstens eksamen i faget. For den enkelte kommisjon vil andelen som ikke består selvsagt kunne variere betydelig, men det tilsier i hvert fall at kravene ikke avviker vesentlige fra det som tidligere ble lagt til grunn for å bestå etter bokstavkarakterskalaen. Fakultet bør gi et klart signal om de mener at kravet er vesentlig endret.

Ikke bestått er særlig aktuelt der en av delene klart ikke er tilfredsstillende besvart. Studenter som bommer totalt på enten mangelsdrøftelsen eller det ulovfestede objektive erstatningsansvaret, må ha besvart de øvrige deler på en overbevisende måte, for å bestå.

Emnelitteraturen er omtalt her: https://bibsys-k.alma.exlibrisgroup.com/leganto/readinglist/lists/11955224080002204?institute=47BIBSYS_UBO&auth=SAML

2. Eksamensoppgaven

Oppgaven gjelder to tvister. Den første tvisten er mellom Lars Holm og Lillevik VSOP og gjelder mangelskrav etter kjøpsloven. Den andre tvisten er mellom Peder Ås og Lars Holm, og gjelder erstatning for personskade etter det ulovfestede objektive ansvaret.

Twisten Lars Hom og Lillevik VSOP

Lars Hom krever å få heve kjøpet, og spørsmålet blir da om det foreligger en mangel som medfører vesentlige kontraktsbrudd, jf. kjøpsloven § 39. Innsigelsene til Lillevik VSOP gjelder mangelspørsmålet, men studenten forventes også å kommentere vesentlighetskravet. Videre må studentene drøfte den subsidiære anførselen om at heving er utelukket fordi 1/3 av varen er brukt opp.

Oppgaven legger ikke opp til noen drøftelse av selgers retterrett, jf. kjøpsloven §§ 36 og 37. Når selger nekter for at det i det hele tatt foreligger en mangel, bør oppgaven forstås slik at selger ikke ønsker å rette (levere ny håndsprit som er denaturert). Det kan være enkelte studenter som tar opp retterretten. Det er bortkastet tid, men bør ikke føre til trekk utover det.

Den sentrale drøftelsen er om det foreligger en mangel, jf. kjøpsloven § 17 mv. Drøftelsen kan gripes an på ulike måter. Selgers innsigelse er at håndspriten passet til formålet, og kjøpsloven § 17 annet ledd bokstav a må drøftes. De studenter som i stedet drøfter kravet om «alminnelig god vare», jf. Rt.1998 s. 774 (videospiller) mv., bør kunne få full uttelling. Det optimale er vel å ta opp begge disse grunnlagene.

Enkelte studenter vil nok starte med å tolke partenes avtalen, jf. kjøpsloven § 17 første ledd. Den gir ikke så mye mer enn at det er kjøpt «håndsprit». Det kan argumenteres godt for at håndsprit er denaturert sprit, eller på annen måte ikke-drikkbar desinfeksjonsvæske, så også disse studentene kan få full uttelling. Det må imidlertid også være greit å hoppe direkte til kjøpsloven § 17 annet ledd bokstav a.

Enkelte vil kanskje ta opp kjøpsloven § 17 annet ledd bokstav b. Det er ingen stor feil, men kjøper har her kjøpt håndsprit for å bruke den til sitt vanlige, og ikke et særlig, formål.

Oppgaven legger ikke opp til noen drøftelse av misligholdt opplysningsplikt. De som skriver fornuftig om opplysningsplikten bør ikke trekkes, men det må ikke gå på bekostning av drøftelsen av § 17 annet ledd bokstav a.

Som vanlig, er det helt avgjørende at studentene evner å formulere presise problemstillinger, og at det fremgår hvilket rettslig grunnlag problemstillingene er utledet fra. Hvert rettslig grunnlag må drøftes for seg. De som ikke viser at de evner dette, må vurderes opp mot karakteren ikke-bestått.

Det sentrale spørsmålet blir om (hånd)spriten fra Lillevik VSOP passer for det formål som håndsprit vanligvis brukes til, jf. kjøpsloven § 17 annet ledd bokstav a. Studenten bør få fram at spriten egner seg for formålet i den forstand at den desinfiserer hender. Spørsmålet blir likevel om spriten egner seg som håndssprit når den ikke er denaturert. Har spriten egenskaper som likevel gjør den uegnet? Forarbeidene viser klart at bestemmelsen åpner opp for en slik bredere vurdering av tingens egenskaper. Her nevnes blant annet at en bil som kan kjøres, men med et helt uforholdsmessig høyt bensinforbruk, kan ha mangel etter bestemmelsen, jf. Ot. prp. nr. 80 (1986-87) s. 59. Etter min mening er vanlig drikkbar (ikke-denaturert) sprit ikke egnet for bruk som håndsprit. Det er normalt en meget sterk sprit, og faren for misbruk er til stede.

Antakeligvis, kan det ikke forventes så omfattende drøftelse av dette spørsmålet. De som ser at ordlyden kan forstås på flere måter, og som etter en kort drøftelse kommer til at det foreligger en mangel, bør kunne få full uttelling, om det som sies er treffende.

Drøftelsen av om spriten er alminnelig god vare, kan også gjøres relativt kort. Håndsprit er for alle praktiske formål, og forventes å være, denaturert.

De som kort konstaterer at spriten var egnet til formålet fordi den var desinfiserende, har oversett at ordlyden kan forstås på flere måter. Drøfter de heller ikke kravet til «alminnelig god vare», må det være et klart trekk. Det blir også for enkelt å bare konstatere at spriten er farlig og dermed mangelfull. Drøftelsen må knyttes opp mot lovens vurderingstema ("passe for de formål..") eller den ulovfestede regel om "alminnelig god vare".

Studentene bør også drøfte (eventuelt subsidiært) om mangelen innebærer et vesentlige kontraktsbrudd. Dette blir en konkret helhetsvurdering der studentene bør drøfte enkelte av de typiske momentene. Aktuelle momenter kan være om avviket er stort, om det rammet kjøper hardt, om konsekvensene for kjøper var synbare for selger, om selger er å bebreide, hvilken virkning heving har for selger osv. Etter min vurdering er mangelen et vesentlig avvik, og selger er klart å bebreide når drikkbar sprit selges som håndsprit (og særlig til en pub). Holm kan heve kjøpet. Jeg har forståelse for de studenter som kommer til et slikt resultat etter en kort drøftelse.

Studentene må drøfte den subsidiære anførselen fra Lillevik VSOP om at heving er utelukket fordi puben alt har forbrukt ca. 1/3 av den leverte håndspriten. Det fremgår av oppgaven at Holm krever å heve kjøpet av hele partiet. Holm krever altså å få hele kjøpesummen tilbake mot å tilbakelevere 2/3 av håndspriten.

Holm kan i utgangspunktet bare heve dersom håndspriten kan leveres tilbake i vesentlig samme mengde som han mottok den. Han taper likevel ikke retten til å heve dersom håndspriten er forbrukt under forutsatt bruk før han oppdaget eller burde ha oppdaget mangelen, jf. kjøpsloven § 66 første ledd bokstav c.

Det første spørsmålet blir om 2/3 av håndspriten innebærer tilbakelevering av vesentlig samme mengde. Verken forarbeider eller rettspraksis synes å gi særlig veiledning, og det må være greit om studentene gjør en kort vurdering. Når så mye som 1/3 er brukt opp, er det vel nærliggende å komme til at Holm ikke kan levere tilbake vesentlig samme mengde. Dermed blir spørsmålet om håndspriten er forbrukt før Holm oppdaget eller burde oppdaget mangelen. Holm sluttet å bruke

håndspriten da mangelen ble oppdaget, og spørsmålet blir om mangelen burde vært oppdaget før. De lokale ungdommene var klar over at håndspriten var drikkbar før Holm forsto det. Faktum gir imidlertid ingen holdepunkter for å vurdere om Holm burde oppdaget mangelen tidligere. Uten holdepunkter, synes det nærliggende å legge til grunn at Holm ikke kan klandres.

Når kjøpsloven § 66 første ledd bokstav c kommer til anvendelse, har Holm krav på å få hele kjøpesummen tilbake mot å returnere det gjenværende av håndspriten.

Opgaven legger ikke opp til noen drøftelse av kjøpsloven § 65. Enkelte studenter kan tenkes å ta opp spørsmålet om Holm må yte et rimelig vederlag for vesentlig nytte av håndspriten. Uten et slikt vederlag vil jo Holm få 1/3 av håndspriten gratis. Etter forarbeidene skal det imidlertid gjøres en netto-nyttevurdering der det også skal tas i betraktning at kjøper har hatt en mangelfull ting og de ulemper mangelen har påført kjøper, jf. Ot. prp. nr. 80 (1986-87) S 118. Da er det kanskje mest nærliggende å komme til at det ikke foreligger en vesentlig nytte, men de studenter som tar opp spørsmålet bør få et pluss.

Antakeligvis, vil en del av studentene ikke finne fram til kjøpsloven § 66 første ledd bokstav c, eller anvende den på rett vis. Det må føre til et visst trekk, men det sentrale spørsmålet i denne tvisten er mangelsvurderingen. Er mangelsvurderingen og drøftelsen av vesentlighetskravet tilfredsstillende, bør denne delen anses bestått.

Tvisten Peder Ås og Lars Holm

Tvisten er klart skåret til, og gjelder spørsmålet om det foreligger ansvarsgrunnlag etter det ulovfestede objektive ansvaret, og om erstatningsansvar er utelukket fordi skadelidte har akseptert risikoen. Andre ansvarsgrunnlag, adekvat årsakssammenheng og økonomiske tap skal ikke drøftes.

Studentene skal drøfte aksept av risiko som mulig grunnlag for bortfall av ansvar. At det fortsatt gjelder en regel om aksept av risiko, som skiller seg fra medvirkningsregelen i skadeerstatningsloven § 5-1, følger av HR-2018-403-A rideulykkedommen. Dommen tilsier en høy terskel for aksept av risiko ved omgang med dyr. Nedsettelse av erstatning på grunn av skadelidtes medvirkning etter skadeerstatningsloven § 5-1 er ikke påberopt, og kan ikke forventes drøftet. Studenter som ikke skiller mellom den ulovfestede regel om aksept av risiko og medvirkning etter skadeerstatningsloven § 5-1, skal trekkes. Overgangen er dog flytende, og det er ingen grov feil om enkelte studenter også sier litt om medvirkningsregelen i skadeerstatningsloven § 5-1. I pensumlitteraturen er aksept av risiko og medvirkning etter skadeerstatningsloven § 5-1 behandlet i egne kapitler om skadelidtes forhold, og ikke i kapitlet om utmåling. Utmålingsspørsmål er det som kjent avgrenset mot.

Etter det ulovfestede objektive ansvaret må det foreligge en risiko med visse særtrekk. Risikoen må være stadig, typisk og ekstraordinær. Her omtales det som vilkår. Spørsmålet om det foreligger en virksomhet eller innretning som innebærer en vesentlig større risiko enn dagliglivets risiko, står sentralt, jf. HR-2019-52-A (spinning). I tillegg skal det gjøres en samlet vurdering av hvem som er nærmest til å bære den økonomiske risikoen.

Studentene har hatt en obligatorisk innleveringsoppgave om det objektive erstatningsansvaret, og skal være godt kjent med vurderingstemaene.

Jeg er nok av den oppfatning at det ikke er grunnlag for objektivt ansvar i dette tilfelle, men det sentrale blir om studentene viser at de klarer å bruke rettspraksis og de sentrale momenter i en fornuftig drøftelse. Det er fullt mulig å gi en god begrunnelse for resultatet uten at drøftelsen trenger å være lang.

Studentene bør kunne få noe ut av Rt. 1991 s. 1303 (gulvluke) og HR-2019-52-A (spinning), men det er sikkert mange andre dommer som også kan trekkes inn. De studenter som viser til en rekke dommer uten å få en god konkret argumentasjon ut av det, må få trekk. De studenter som ved sin drøftelse viser at de har innsikt i de sentrale vurderingstemaer og momenter, men i liten grad viser til konkrete dommer, bør ikke trekkes videre.

Oppgaven legger opp til at studentene skal drøfte om «innretningen» med tilgjengelig håndsprit på alle bord i en pub, var en ekstraordinær, typisk og stadig risiko. Det var denne «innretningen» som utløste skaden, jf. HR-2019-52-A (spinning) avsnitt 38.

Siden puben lå på kaia og skaden skjedde ved at Ås falt over bryggekanalen, vil kanskje noen studenter drøfte om en pub med en slik beliggenhet, kan være en ekstraordinær risiko. Det er imidlertid få holdepunkter for at pubens beliggenhet innebar noen særskilt risiko, sammenlignet med andre puber ved vann, trafikkerte veier osv. De studenter som drøfter generelt om drift av pub er en ekstraordinær risiko, kan ikke få full uttelling. De studenter som ser innretningen med håndsprit på hvert bord og pubens beliggenhet i sammenheng, må få et klart pluss, om drøftelsen er god.

Holm har anført at det ikke foreligger en ekstraordinær risiko, og dette vilkåret må drøftes. De som kommer til at det foreligger ekstraordinær risiko, må gå videre til de øvrige vilkår og eventuelt også den samlede helhetsvurdering. Det er klart at det blir en mer omfattende og krevende oppgave når man må finne gode begrunnelser for alle vilkår, samt helhetsvurderingen.

Studentene er vel kjent med at de må foreta subsidiære drøftelser. De studenter som kommer til at det ikke foreligger ekstraordinær risiko, må uansett drøfte typisk og stadig risiko. Det trekker ned om det ikke er foretatt subsidiære drøftelser her, men har man skrevet godt om ekstraordinær risiko, er denne delen uansett klart bestått.

Grensen mellom vilkårene er noe flytende, og ingen bør trekkes videre for å bruke momenter under drøftelsen av ekstraordinær risiko, som kanskje heller hører hjemme under ett av de øvrige vilkår.

Drøftelsen av ekstraordinær risiko kan legges opp på mange ulike måter. Målet her er bare å fremheve enkelte aktuelle momenter.

Denaturert håndsprit er vel i utgangspunktet såpass udrikkelig at skadeevnen ikke er stor. Du skal være iherdig for ikke å nøye deg med en liten smak. Håndsprit er den senere tid blitt tilgjengelig «over alt». Selv på skoler står håndsprit tilgjengelig, og det har vært ungdomsskoleelever som har drukket seg beruset, og syke, på skolen. Denaturert håndsprit på bordene i en pub representerer neppe en vesentlig høyere risiko enn den vi møter ellers i samfunnet, i disse pandemi-tider.

Det forholdet at håndspriten ikke var denaturert økte risikoen betydelig for at den ikke bare ville bli forsøkt konsumert, men drukket i større mengder. Håndsprit er gjerne så sterk sprit at skadeevnen i så fall betydelig. Udenaturert håndsprit på bordene i en pub er mer utsatt for å bli konsumert enn i butikker mv. At variasjonsbredden i oppførsel er større i restaurantlokaler (og pub), er fremhevet i Rt. 1991 s. 1303 (gulvluke). Arrangementet på Holms pub var en

skoleavslutning for ungdomsskoleelever, og må da ha vært et rusfritt arrangement, men alder og situasjon (skoleavslutning) kan tilsi en økt risiko for «utforskende adferd». Skadeevnen til udenaturert sterk sprit som står tilgjengelig på bordene i en pub, er betydelig.

Ved vurderingen av om det foreligger en ekstraordinær risiko må det kunne tillegges vekt at det er opp til den enkelte om han/hun vil utsette seg for risikoen. En risiko som så lett kan unngås, har en lavere skadeevne. Rettspraksis viser dog at også farer skadelidte var klar over, kan omfattes av det objektive ansvaret, jf. Rt. 1940 s. 16 (klatredommen I), men det er et moment mot ansvar, jf. Rt. 2003 s. 1546 (røykedommen). Se nærmere om aksept av risiko under.

Noen studenter vil kanskje gjøre et poeng ut av at skaden skjedde etter at Ås hadde forlatt puben. Det er vel neppe avgjørende i seg selv. Adekvans skal ikke drøftes.

Uansett om studentene kommer til at det forelå en ekstraordinær risiko, eller ikke, skal vilkåret om stadig risiko kommenteres. Det kan ikke forventes noen omfattende drøftelse av dette vilkåret. Pandemien har vel alt vart så lenge at behovet for håndsprit på bordene ikke kan sies å være en enkeltstående hendelse.

Hvis «innretningen» med udenaturert håndsprit på bordene i puben var en ekstraordinær risiko, så var det en typisk risiko som ble materialisert, i den forstand at Ås ble overstadig beruset og påført en personskafe. Skaden er et utslag av den særlige risikoen som oppsto ved at det sto udenaturert håndsprit på bordene. Samtidig var skadeevnen ukjent og lite synbar for Holm. Også ukjente eller uventede farer har i rettspraksis ledet til objektivt ansvar, se for eksempel Rt. 1993 s. 1201. I disse dommene synes det dog, i hovedsak, å ha vært tale om ukjente og uventede konsekvenser av egen drift, og det kan argumenteres for at uventede konsekvenser av normale tiltak for å hindre smittespredning under en pandemi, står i en annen stilling i forhold til det ulovfestede objektive ansvaret.

Ved den samlede vurdering av om Holm eller Ås er nærmest til å bære den økonomiske risikoen, er det nærliggende å fremheve at håndspriten er satt ut i allmenhetens interesse, og ikke et tiltak gjort bare i Holms interesse, som innehaver av økonomisk virksomhet. Enkelte studenter vil kanskje også si litt om pulveriseringshensynet og prevensjonshensynet, men oppgaven legger ikke opp til noen omfattende drøftelse av dette.

Erstatningsansvar er utelukket ved aksept av risiko. Det beror på en helhetsvurdering om skadelidte har akseptert risikoen og hvor langt aksepten rekker. I dette tilfelle har skadelidte frivillig utsatt seg for en risiko ved å drikke udenaturert håndsprit. Skadelidte visste at det var drikkbar sprit og drakk for å bli beruset. Risikoen forbundet med å drikke sprit må anses for allmenn kjent.

Det som særlig bør drøftes er betydningen av at skadelidte var mindreårig (14-16 år). Etter skadeerstatningsloven § 5-1 første ledd skal det ikke skje noen reduksjon der skadelidte er under 10 år. Barn som klatrer opp i høyspentledninger, har krav på erstatning uten reduksjon, jf. Rt. 1940 s. 16 og Rt. 1965 s. 1115. Også ungdom behandles mildere enn voksne, jf. Rt. 1997 s. 1081 (trampett). Samtidig, er det forutsatt i rettspraksis at en 14 år gammel jente kan ha akseptert den risiko som ordinært følger med hestestell og ridning, jf. Rt. 1988 s. 1272.

Jeg heller mot å anse risikoen for akseptert i dette tilfelle. Spriten kan selvsagt ha vært sterkere enn Ås forventet og han var bare en ungdom. Hovedinntrykket er likevel at skadelidte selv har brakt seg i en situasjon, som han visste eller burde forstått innebar en særlig risiko for skade.

Risikoen oversteg ikke det skadelidte måtte være forberedt på (motsatt i Rt-2009-1237 (nordsjødykker)).

Å anvende aksept av risiko overfor en ungdomsskoleelev, reiser imidlertid prinsipielle spørsmål der studentene kan komme til ulike konklusjoner. Det avgjørende blir kvaliteten på drøftelsen, også her.

3. Avsluttende kommentarer

I bedømmelsen er det viktig å ta hensyn til at kandidatene bare har fire timer til disposisjon og at kandidatene bare har ett semester med juss-studier. I tillegg kommer de særlige utfordringer i studiesituasjonen som pandemien har medført.

Bedømmelsen beror på en helhetsvurdering av om studenten viser tilfredsstillende kunnskaper, ferdigheter og metodisk kompetanse. Kvaliteten på den leverte tekst er det sentrale. De aller fleste vil overse noe. I helhetsvurderingen er det ikke et absolutt krav at samtlige hovedspørsmål i oppgaven anses bestått hver for seg for at besvarelsen i sin helhet skal bedømmes som bestått. Som nevnt er mangelsvurderingen, vesentlighetskravet og ekstraordinær risiko etter det objektive erstatningsansvaret, det sentrale ved vurderingen av om oppgaven er bestått.

På sensormøte ble følgende svakheter fremhevet som særlig betydningsfulle ved sensuren: mangler presise problemstillinger utledet av et rettslig grunnlag (typisk ved drøftelsen av mangel), drøfter andre vurderingstemaer enn loven/rechtspraksis angir, konstaterer kort at det ikke foreligger mangel siden spriten desinfiserer hender, unnlater å drøfte heving subsidiært, det er uklart hva drøftelsen av ekstraordinær risiko knytter seg til, eller det drøftes generelt om det å drive pub på en brygge er en ekstraordinær risiko. Er mange av disse svakhetene til stede i samme oppgave, må det vurderes om oppgaven er tilfredsstillende besvart.

Veiledningen over tar sikte på å problematisere ulike spørsmål og momenter som kan dukke opp i besvarelsene, og ikke å angi hva som kreves av hver enkelt besvarelse.

Anders Mikelsen, mai 2021